

בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים

15 ספטמבר 2013

ה"ע 13-06-16377 בר כסאות בע"מ ואח' נ' הממונה על הגבלים עסקיים

בפני כב' השופטת תמר בזק-רפפורט

המבקשות

1. בר כסאות בע"מ
2. קלאסיגן בע"מ
3. פסיפלורה החזקות בע"מ

נגד

המשיב

הממונה על הגבלים עסקיים

1

2

החלטה

3

4 המבקשות עותרות לקציבת מועד להגשת חוות דעת מטעמן בתמיכה לערר על תנאי מיזוג
5 שנקבעו בידי הממונה, וזאת עד לאחר השלמת עיון בתיק המיזוג. לחלופין עותרות
6 המבקשות להגשת חוות הדעת בתוך 30 יום, תוך מתן היתר לתקן את חוות הדעת לאחר
7 השלמת העיון.

8 אינני רואה הצדקה להיעתר לבקשה לעת הזו.

- 9 1. דרך המלך היא הגשת חוות דעת במועד הגשת הערר ובמצורף לו. הוראת סעיף
- 10 23(א) לחוק בתי דין מנהליים, התשנ"ב – 1992 (להלן – החוק) קובעת, כי לערר יצורפו
- 11 המסמכים אשר עליהם בדעת העורר להסתמך. סעיף 23(ג) מתיר צירוף מסמכים בהמשך,
- 12 ברשות בית הדין ומטעמים מיוחדים שיירשמו. בשורה ארוכה של החלטות שניתנו בבית
- 13 דין זה נקבע, כי נוכח הוראה זו, עורר החפץ לתמוך טענותיו בחוות דעת, מצווה להגישה
- 14 במצורף עם הודעת הערר (ראו למשל: ה"ע 8-803/טרפלקט קומפאונדס (1994) בע"מ
- 15 נ' הממונה על ההגבלים העסקיים (החלטה מיום 5.5.09); ה"ע 808/08 הפדריציה
- 16 הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' שידורי קשת בע"מ (החלטה מיום 2.7.09); ה"ע
- 17 9/97 בזק בינלאומי בע"מ נ' הממונה על ההגבלים העסקיים (החלטה מיום 11.5.98)
- 18 ועוד). אמנם, סעיף 23(ג) לחוק קובע, כי במקרים מתאימים ניתן להחיר הוספת חוות דעת
- 19 בהמשך. אולם, מטבע הדברים, על המבקש לפעול בדרך זו, לפנות בבקשה מתאימה
- 20 מבעוד מועד, ובהזדמנות ראשונה לאחר שהעילה להגשת חוות הדעת באיחור ידועה לו.

1 מתוך 3

בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים

15 ספטמבר 2013

ה"ע 16377-06-13 בר כסאות בע"מ ואח' נ' הממונה על הגבלים עסקיים

1 זאת, בין היתר, על מנת לאפשר לשקול מתן הוראות בדבר מועד הגשת תשובת הממונה,
2 על מנת שלא ייווצר למבקש יתרון דיוני מכוח האיחור.

3 כך, למשל, בעניין ה"כ 11-03-25966 סופרבוט בע"מ נ' הממונה על ההגבלים העסקיים
4 (החלטה מיום 23.6.11), אשר עליו מבקשים העוררים להסתמך, פנו העוררים מבעוד
5 מועד בבקשה למתן ארכה להגשת חוות דעת. באותו עניין אכן ניתנה ארכה ואף נקצב
6 מועד להגשת תשובת הממונה לאחר הגשת חוות הדעת.

7
8 2. המבקשות דנן לא נקטו בדרך זו. תחילה, כשעתרו להארכת מועד להגשת הערר
9 (שכן פנו לבית הדין לראשונה לאחר שחלף המועד לעשות כן), עתרו הן לארכה להגשת
10 הערר ולהגשת חוות דעת המומחה גם יחד, ללא שהבדילו בין השניים, וללא בקשת ארכה
11 מיוחדת להגשת חוות דעת; אחר שניתן להן מבוקשן, הגישו ערר והזכירו בו כי הן חפצות
12 בארכה להגשת חוות דעת מומחה, אך לא פנו בבקשה מתאימה; רק לאחר שהוגשה
13 תשובת הממונה, ובסמוך לכך, עתרו המבקשות לקציבת מועד להגשת חוות דעת.

14
15 3. דרך דיונית זו אינה ראויה, ויש רגליים לסברה כי היא עשויה להקים לעוררות
16 יתרון דיוני לא מוצדק. דרך דיונית זו מביאה למעשה להעמדת בית הדין והמשיב בפני
17 עובדות מוגמרות. זאת, ללא הצדקה וללא הצגת כל טעם לכך שהבקשה, כפי שהוגשה
18 לאחר הגשת תשובת הממונה, לא הוגשה במועד מוקדם לכך. הזכרת העניין בערר, ללא
19 הגשת בקשה מתאימה במועד, אינה מהווה הסבר משכנע לאיחור. אדרבא. מלמדת היא כי
20 העוררות היו מודעות היטב במועד הגשת הערר לצורך בארכה, אך נמנעו מהגשת בקשה
21 מתאימה עד לאחר תשובת הממונה לערר.

22
23 4. נוכח התנהלות דיונית לא ראויה זו, על השלכותיה, אינני רואה מקום לקצוב עתה
24 מועד להגשת חוות דעת. זכות שבדין להגשת חוות דעת כזו - אין בשלב זה. כך או אחרת,
25 אין מדובר בהגשת חוות דעת עתה, שכן הבקשה היא, בין היתר, לקצוב מועד להגשה
26 לאחר העיון במסמכים, אשר טרם נעשה. בהתאם, כלל לא ברור מהי השלכת העיון
27 במסמכים על הצורך וההצדקה בהגשת חוות דעת באיחור.

28

בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים

15 ספטמבר 2013

ה"ע 16377-06-13 בר כסאות בע"מ ואח' נ' הממונה על הגבלים עסקיים

1 בנסיבות אלו, אינני רואה הצדקה לקצוב עתה מועד להגשת חוות דעת מומחה, ובקשת
2 העוררות, לעת הזו, נדחית.

3 ניתנה היום, י"א תשרי תשע"ד, 15 ספטמבר 2013, בהעדר הצדדים.
4

5 תמר בזק רפפורט, שופטת
6
7